

مقایسه ی اثربخشی زوج درمانی شناختی رفتاری و طرحواره درمانی بر بهبود الگوهای ارتباطی زوجین متقاضی طلاق در شهر مشهد

صفیه امامی آل آقا*؛ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه علوم تحقیقات تهران

کامران پورمحمدقوچانی: دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی
کیش.

چکیده

هدف تحقیق حاضر مقایسه ی اثربخشی زوج درمانی شناختی رفتاری و طرحواره درمانی بر بهبود الگوهای ارتباطی زوجین متقاضی طلاق در شهر مشهد است. پژوهش حاضر نیمه تجربی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل زوجین در آستانه ی طلاق مراجعه کننده به مراکز مشاوره ی شهر مشهد بودند. از میان زوجین در آستانه ی طلاق، ۴۵ نفر به شیوه تصادفی ساده انتخاب شده و در سه گروه ۱۵ نفره یعنی دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل به تصادف جایگزین شدند. روش گردآوری اطلاعات در این تحقیق به صورت میدانی و کتابخانه ای است. ابزارهای گردآوری داده ها، پرسشنامه الگوهای ارتباطی زوجین کریستنسن و سالوی (۱۹۸۴)؛ پروتکل طرحواره درمانی (۱۰ جلسه) و پروتکل زوج درمانی شناختی رفتاری (۱۰ جلسه) بودند. جهت تجزیه و تحلیل آماری داده ها و بررسی فرضیه تحقیق از طریق نرم افزار آماری Spss26 از آزمون تحلیل کواریانس چند متغیره همراه با آزمون تعقیبی استفاده گردید. نتایج حاصل از آزمون فرضیه تحقیق نشان داد که رویکردهای زوج درمانی شناختی رفتاری و طرحواره درمانی هر دو بر بهبود الگوهای ارتباطی زوجین اثر گذارند و رویکرد طرحواره درمانی در بهبود الگوهای ارتباطی زوجین از رویکرد زوج درمانی شناختی رفتاری اثر گذارتر است.

واژگان کلیدی: طرحواره درمانی، زوج درمانی شناختی رفتاری، الگوهای ارتباطی زوجین، طلاق